

# Көпүрө



Автор: Аида Молдалиева  
Которгон: Сулайман Рысбаев  
Сүрөтчү: Арууке Исакова



# Көпүрө

Автор: Аида Молдалиева  
Которгон: Сулайман Рысбаев  
Сүрөтчү: Арууке Исакова

Кыргыз тилинде  
Бишкек 2023

Copyright © 2023, Бул чыгарма Creative Commons Attribution 4.0 Эл аралык лицензиясы (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>) боюнча лицензияланган



<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Бул ишти коммерциялык максаттарда колдоно аласыз. Бул чыгарманы адаптациялап, толуктай аласыз. Авторлордун, иллюстраторлордун ж.б. автордук укугун жана өздүк маалыматтарын сакташыңыз керек.

«Көпүрө» (кыргыз тилинде), автор Аида Молдалиева, которгон Сулайман Рысбаев, сүрөтчү Арууке Исакова

Бул басылма АКШнын эл аралык өнүктүрүү боюнча агенттиги (USAID) аркылуу көрсөтүлгөн Америка элинин колдоосу менен түзүлдү. Басылманын мазмуну USAIDдин же АКШ Өкмөтүнүн пикирин милдеттүү түрдө чагылдырбайт.



Таң эрте менен Болот кечээ түрдүү оюнчуктарды таап алышкан сууга баралы – деп Айбекке жүгүрүп келди. Болот короо шыпырып жүргөн.

– Балким, бүгүн андан да жакшылары агып келет, – деп макулдатты Болот досун.

– Чоң энем ишти баштадыңбы, демек аягына чыгар – деп айтат дайыма, – деп Айбек каршы болду да, тоокторду, жана короодогу роза гүлдөрүн көрсөттү.

Ал суу чачкычты досуна карматты эле, досу Болот гүлдөрдү сугарганга жардам берди. Айбек тоокторго жем берди. Экөөлөп иштин баарын бүтүрүштү да, сууну көздөй жөнөштү.

Өзөндүн суусу тайыз экен, оюнчуктар бүгүн агып келбептир. Эки дос көпкө күтүштү, бирок алар күткөн керемет болгон жок.

– Биз аларды агызып келип жаткан кереметтин кандай экенин да көргөнүбүз жок ээ, – деп улутунду Болот.

Айбек суу бойлоп ылдый барып, агып кеткен оюнчуктарды көрөлү деп сунуш кылды.

Балким, алар суунун айлампасына топтолуп калгандыр?

Айбек суунун өзөнү менен өйдө баралы да, оюнчуктар кайдан агып келип жатканын көрөлү деп сунуш кылды. Алар ошентип суунун өйдө жагындагы көпүрөнү көздөй жөнөштү.

Суунун тиги өйүзүндө эски тегирмен бар болчу. Чоң энеси Айбекке "көпүрөгө барбагыла, ал жерде чычкандар көп" деп каршы болчу эле.



Жазында каралбай калган ушул эски көпүрөгө кайдан экени белгисиз бир көп сүйлөбөгөн, түнт абышка келип суунун барасын оңдогон болчу. Ал эгин тартып ун кылып, өзү да нан бышырчу, ошон үчүн дүкөнгө барчу эмес, ал тургай, кыштакка да чанда келчү.

Абышка эч кимдин үйүнө да каттабады, эч кимди үйүнө чакырбады, ага кызыккандар дагы болгон жок.

Мындай түшүнүксүз иш-аракетинен жана анын киши менен иши жок киши экенинен улам, аны сыйкырчыбы деп да ойлоп жүрүшчү.





Оюнчуктардын табышмактуу түрдө пайда болушун Айбек ушул “сыйкырчынын” гана колунан келет деп ойлогон.

– Мүмкүн, бул оюнчуктарды сыйкырчы жасап жатат? Алар андан качышты бекен?

Болотту Айбектин суроосу кызыктырды. Ал корко баштады, бирок сыйкырчыга баруу кызык көрүндү.

Эки дос көпүрөгө жетип келишти. Анын биринчи эле тепкичинде оюнчук күрөң аюунун мамалагы колуна откыртка кармап отуруптур. Балдар көпүрөгө чыгышты. Көпүрөнүн жээгинде түрдүү түстүү боёлгон чачы бар куурчактар, пупсиктер, буратино, мышык, ит, коён жана да кандайдыр бир апсыйган жаныбарлар сыяктанган оюнчуктар жайнайт. А тээ аягында бир кыз колуна куурчак кармап отурган экен.





Ал өзүнүн куурчагын башкаларга тааныштырып жатты:

– Катя, таанышып алалы, бул Мила!

Кыз анан кайра тиги куурчак үчүн жооп берди:

– Саламатсыңбы, Мила!

– Саламатсыңарбы? Таанышканыма абдан ыраазымын!

Келген конокторду көрүп, ал унчукпай калды.



Айбек менен Болот кызга жакын келишти:

– Салам! Мен – Айбекмин!

– Саламатсызбы! Мен – Лейламын.

– Мен – Болотмун. А сен шаардыксыңбы? Биз сени буга чейин көргөн эмеспиз.

– Мен чоң атама келгем.

– Сенин чоң атаң – сыйкырчы да... – деп тактады Болот.

– Ал сыйкырчы эмес, – деп кабагын бүркөй калды Лейла.

– Анда сенин куурчактарың кантип мынча көп? – деп Болот суроосун токтотподу.

– Апам менен атам белек кылышкан, – деди Лейла.

– Алар эмне, оюнчук дүкөнүндө иштешеби? – эми Болот тамашага чалды. Ал мынчалык көп оюнчукту эч кимден көргөн эмес болчу.

– А эмне үчүн сен көпүрөгө келип ойнойсуң? – деп сурады Айбек.

– Мен бул жерден эч кимди тааныбайм, ошондуктан чоң атам алыска кетпегин деген. А көпүрө оюнчуктарды тизип коюуга ыңгайлуу, – деп түшүндүрдү ал.

– А эмне кечээ айрым оюнчуктарыңды сууга ыргыттың беле? Биз аларды таап алдык, – деди Болот.

Лейла: кечээ бир адам көпүрө аркылуу мотоцикл менен өткүсү келиптир. Анан ал көпүрөнү бошот деп, катуу пипилдеткен. «Мен чочуп кетип, туруп калдым, а оюнчуктар болсо чачылып сууга түшүп кеткен...», – деп түшүндүрдү кыз.

– Лейла, кел, биз сенин досторуң бололу! Биздин шабдалыларыбыз бышып калды, силердин тегирмениңерде алар жок. – деп сунуш кылды Айбек.

– Мен чоң атамдан суранышым керек, – деп жооп берди да, Лейла үйүнө чуркап кетти.





Ал балдарга деп чоң атасы токоч салып берген түйүнчөктү колуна кармап кайтып келди.

– Чоң атам эки саатка гана уруксат берди.

– Анда азыр эле чыгалы, биз сени Алтынай и Гульбара менен тааныштырабыз, – деди Айбек.



Алар көпүрөнүн тепкичи менен ылдый түшүп келатканда  
Болот минтип сурады:

– Эмне үчүн мамалак ылдыйкы тепкичте жалгыз отурат, ал  
сага кереги жокпу?

– Ал – фотограф, – деп жооп берди Лейла.

Ал оюнчукту колуна алды да, Болотко сунду.

– Ме, сен ал, менин үйүмдө дагы бирөө бар.

Ошентип үч дос мамалакты алып алышып, Алтынай жана  
Гульбара менен таанышууга жөнөштү.





**USAID**  
АМЕРИКАНЫН ЭЛИНЕН



КЫРГЫЗ РЕСПУБЛИКАСЫНЫН  
БИЛИМ БЕРҮҮ ЖАНА ИЛИМ  
МИНИСТРЛИГИ

Автор: Аида Молдалиева  
Которгон: Сулайман Рысбаев  
Сүрөтчү: Аруке Исакова

USAIDдин "Окуу керемет!" долбоору  
Кыргыз Республикасы

